

7. Hospodin odměňuje Rút i Noemi

Noemi a Rút žily v městě Betlémě. Rút chodila sbírat klasy s obilím na pole bohatého Boáze. Hospodin se postaral o to, aby se Boáz do Rút zamiloval a vzal si ji za ženu.

Noemi a Rút dorazily do města Betléma a zabydlely se v domě, kde dříve Noemi žila se svým manželem. Mezi místními lidmi se o jejich příchodu brzy vědělo. Bylo zrovna období žní a lidé měli plné ruce práce. Noemi a Rút ale pole neměly, tedy ani žádné klasy s obilím, ze kterých by namlely mouku na chléb. Co měly dělat? Rút šla na jedno pole, kdy byli lidé, kteří žali (sekli) obilí, sbírali je na hromadu a svazovali je k sobě. Poprosila je: „Mohla bych po vás vysbírat klasy, které jste už nechali ležet na poli?“* Ženci poznali, že je to Rút, ta chudá a hodná dívka, která přišla s Noemi, a rádi jí to dovolili. Rút tak chodila sbírat klasy na toto pole každý den. Pole, na kterém dělníci pracovali, patřilo jednomu bohatému pánovi jménem Boáz. Ten se jednou přišel podívat, jak pokračuje práce na jeho poli. Rozhlédl se po poli a jeho usměvavá tvář prozradila, že je s vykonanou prací spokojen. Ani cizí dívka sbírající zbylé klasy neušla jeho pozornosti. Zeptal se jednoho ze svých služebníků: „Kdo je ta žena?“ Služebníci mu odpověděli: „To je ta dívka, která přišla s Noemi. Je velice pilná a milá. Od rána do večera sbírá bez přestávky klasy a sotva si dopřeje čas k jídlu. Určitě jsi o ní slyšel.“ Ano, Boáz o ní slyšel, a to jen samé pěkné věci. Novinky se v malém městě šíří rychle. Líbilo se mu, jak se chová ke své tchýni Noemi. Boáz přistoupil k Rút s ujištěním, že může nadále chodit bez obav sbírat klasy na jeho pole, a dokonce jí dovolil jíst a pít s jeho služebníky. Boáz se do Rút totiž na první pohled zamiloval. To byla Rút šťastná! Hluboce se před Boázem poklonila a doma pak Noemi vše vykládala. Noemi z toho měla velikou radost, Boáze totiž znala. Od radosti řekla: „Požehnaný je od Hospodina! Ten muž Boáz je náš příbuzný! Ten si tě vezme za ženu.“** Rút se začervenala a řekla: „Ale maminko, co tě to napadá! Přišla jsem z cizí pohanské země!“ Ale

Noemi odpověděla: „Počkej a uvidíš.“ A skutečně. Netrvalo dlouho a Boáz se zeptal Rút, zda by chtěla být jeho ženou. A Rút, která poznala jeho dobré srdce, stala se s radostí jeho manželkou. Zakrátko jim Hospodin daroval také děťátko, syna. Dali mu jméno Obéd. Z Noemi se tak stala babička. Byla velice šťastná. Brávala chlapce na klín, hrála si s ním a nepřestávala Hospodinu děkovat, že už není smutná ale šťastná.

* Z Mojžíšova zákona vycházelo, že majitelé polí museli dovolit chudým a hladovým lidem posbírat z pole klasy s obilím, které zůstaly po dělnících ležet na zemi.

** Boží zákon přikazoval izraelským mužům, že se musejí postarat o vdovy ze své rodiny. Podle zvyklostí si takovou ženu často vzal příbuzný za manželku.

Úkol:

Až Obéd dorostl, stal se otcem Jišaje a Jišaj pak otcem krále Davida. Z této rodiny se za mnoho let narodil Pán Ježíš. Tak Hospodin Rút požehnal. A proč? Protože byla věrná Hospodinu i své mamince Noemi. Nikdy ji neopustila a starala se o ni. Vyplatí se pomáhat svým rodičům, nemyslíš?